Julen 2009

Dyrenes Velferd

Nummer 2/2009

Tott

Stiftelsen DYRENES VELFERD
Postboks 41 Alnabru, 0614 Oslo
Hellerud Gårdsvei 28, 0671 Oslo.

Telefon: 22 26 99 41
e-post: webmaster@dyrenes-velferd.no
Hjemmeside: www.dyrenes-velferd.no
Bankgiro 7877 05 97152
Org.nr.: 979741596

Styre:
Liv Rose-Walderhaug, formann
Odd Narve Johansen, styremedlem (daglig leder)
Kåre Knutsen
Grete Glasø-Olsen og Grete Wiens, varamedlemmer

Støttemedlemmer:
Individuelt medlemskap: kr 200 pr. år
Familiemedlemskap: kr 300 pr. år
Fjernadopsjon: 50 kr/mån per katt

Redaksjon og ansvarlig utgiver:
Styret

Grafisk design:
Bema

Trykk:
Digital Copy Studio

Medlemsblad: utkommer ca 2 ggr per år

Giro for medlemskap vedlegges bladet. Hvis du allerede har betalt medlemskap, kan giroen benyttes til gave eller fjernadopsjon.

Ditt bidrag som støttemedlem er helt nødvendig for vårt videre arbeid. Kanskje kan et medlemskap i Dyrenes Velferd være en fin gave til venner og barnebarn.

Vi søker fosterhjem. Utgifter til veterinær, mat og katte-sand blir betalt av oss.

Hjelp oss å hjelpe de svakeste!

Adresseendring

Husk å sende adresse-endring til oss når du flytter!

Forord

Jeg har akkurat fyrt opp på peisen - det tok ikke lang tid før noen katter lå å kosa seg, nærmest halvdøde, tett, tett foran peisen.

Vi vet alle at katter elsker varme - og da kan jeg ikke la være å tenke på de tusentalls katter som går ute på gatene - ikke bare i Oslo, men i hele Norge. De er hjemløse - noen har engang hatt ett hjem, men mange er født på gaten. I indre Oslo holder de til i gamle kommunale kjellere eller kloakkrør - der hvor det er mulig å finne ly.

Hvor mange av oss har ikke møtt en katt som ber om hjelp, men vi går videre. En katt som lever på gaten, blir ikke gammel. Når jeg ser hva vi har plukket opp gjennom årene, skinn og bein og forferdelig redde. Men kommer de i hus, kommer de fleste seg.

Hvis du møter en katt på veien hjem en sen kveld, hjelp den - ta den med deg hjem. Sjekk om den er merket og ta kontakt med den nærmeste dyrevernorganisasjonen (ikke Mattilsynet) og få hjelp.

Man sier alltid: en katt klarer seg, men det er ikke sant. På denne årstiden er det kaldt, lite mat å finne, de blir syke og har ingen mulighet for skjul og varme.

Vel, dette er bare en påminnelse om at våre kjære katter ikke er likestilt i dagens samfunn.

Til slutt, ønsker jeg alle en riktig God Jul - og de beste ønsker for Det Nye Året.

Liv

Takk til adopsjonsforeldrene som trofast støtter oss

Ludde

Og, takk til alle som fortsetter å betale sitt medlemskap

Takk for alle store og små gaver som kommer inn

Svaret fra Sivilombudsmannen

Ja, så har Sivilombudsmannen sagt sitt i saken mot Mattilsynet, og det var ikke mye hjelp å få fra det holdet. Er det slik at myndigheter beskytter hverandre? Ettersom svaret er langt kan jeg ikke publisere det, men jeg skal prøve å gjengi de viktigste punktene:

1) På grunn av ombudsmannsloven 22. juni 1962 nr 8 § 4 første ledd bokstav c er domstolenes virksomhet unntatt fra ombudsmannens arbeidsområde. Ombudsmannen er som utgangspunkt avskåret fra å behandle en klage som er rettet mot en domstols rettsforståelse i en sak.

Dette henspeiler på at Dyrenes Velferd brakte Mattilsynets vedtak om å stoppe Stiftelsen Dyrenes velferd inn for Namsretten og ba om midlertidig forføyning, dvs at iverksettelsen av vedtaket skulle utsettes til Lovavdelingen hadde uttalt seg om Dyrepensjonatforskriften skulle brukes på frivillige organisasjoner. Det dreide seg altså om at kattenes liv var i fare og at vi derfor trengte Namsrettens beskyttelse. Mattilsynet erklærte der og da at kattenes liv ikke var i fare, men at man bare ville ta dem i forvaring. Derfor mente byfogden at det ikke var nødvendig å gi midlertidig forføyning mot vedtaket. Mattilsynet har her stått å løyet alle rett i ansiktet, uten at det får konsekvenser.

2) Mattilsynet har i brev 17. september 2008 opplyst at det ikke kan se at "*den påståtte salgsavtalen der eiendomsretten til kattene ble overtatt av Walderhaug er reell***". Mattilsynet viser til at "***avtalen kom i stand i all hast da Mattilsynet var til stede for å iverksette avviklingen av katteholdet og bar tydelig preg av at den kom i stand for å omgå avviklingen***". Slik saken er opplyst, er det ikke grunn til å tro at en eventuell nærmere undersøkelse vil kunne føre til kritikk av Mattilsynets oppfatning av at avtalen ikke var reell og standpunktet om at "***avtaler som inngås proforma ikke anses som rettslig bindende, verken for partene eller omverdenen***".**

I Namsretten foreslo Mattilsynets representanter selv at kattene kunne overdras til Liv. I kjennelsen fra Namsretten leser jeg: "Subsidiært anføres at det ikke er sikringsgrunn. Det er opp til stiftelsen å finne en løsning. Den kan enten forsøke å plassere kattene hos medlemmene, eller de kan "selge" kattene til Walderhaug slik at hun personlig overtar katteholdet." Det er forunderlig at Sivilombudsmannen godtar at Mattilsynet later som at dette er ukjent for dem og beskylder Dyrenes Velferd for å ha inngått en proforma avtale. Hvordan er det mulig at Sivilombudsmannen ved gjennomlesing av kjennelsen ikke har lagt merke til at det er Mattilsynets forslag å selge kattene til Liv?

3) Mattilsynet har i brevet 17. september 2008 opplyst at hjemmel i forbindelse med gjennomføring av vedtaket 3. august 2007 var dyrevernloven § 25. Det fremgår av denne bestemmelsen at dersom et pålegg ikke blir etterkommet, så kan tilsynsmyndigheten "*taka dei åtgjerder som trengst***". Ordlyden er svært vid, og må antas i helt spesielle tilfeller også å hjemle avliving i forbindelse med tvangsgjennomføring av vedtak om avvikling av drift. Under enhver omstendighet, har Mattilsynet anført at det var hjemmel for avvikling i dyrevernloven § 26 a om "***avliving straks dersom det vil føre til unødig liding for eit dyr å leve vidare***".**

Hvorvidt det i dette tilfellet materielt sett var riktig og nødvendig å avlive kattene, beror på utpreget dyrevernfaglige vurderinger som jeg vanskelig kan overprøve.

Dette henspeiler på de tre kattene som ble hentet av Mattilsynet den 10. september 2007.

Når det gjelder omstendighetene rundt fjerning av 27 katter 11. september 2007, viser jeg til "*redegjørelse om gjennomføring av vedtak***" datert 25. september 2007. Det fremgår av denne at 17 av kattene "***ble avlivet på stedet samme dag etter en individuell vurdering av hvert enkelt dyr***". Kattene ble "***funnet til å være i en tilstand som tilsa at avliving ville være det beste alternativet, idet kattene fremsto som fullstendig usosialiserte, forvillede og uhåndterbare***". Mattilsynets vurdering av at avliving derfor var nødvendig av "***dyrevern- og dyrehelsemessige årsaker***" kan jeg vanskelig gå inn i.**

Sivilombudsmannen imponerer ikke. Han har altså bare tatt hensyn til Mattilsynets rapporter, og Engelands rapporter er jo en fanatikers syn på saker og ting. Burde han ikke ha henvendt seg til noen som er ekspert på katters adferd og en uavhengig veterinær. For øvrig må man kunne sette et spørsmålstegn ved forståelsen av hendelsesforløpet. Han godtar altså Mattilsynets forklaring at "17 av kattene ble avlivet på stedet samme dag etter en individuell vurdering av hvert enkelt dyr" og at de samtidig påstår at "kattene ble funnet til å være i en tilstand som tilsa at avliving ville være det beste alternativet, idet kattene fremsto som fullstendig usosialiserte, forvillede og uhåndterbare". Hvis man

klarer å gjøre en individuell vurdering da kan de ikke være uhåndterbare. Man føler seg helt maktesløs og mer enn noensinne føler man at rettferdighet er vanskelig å oppnå i vårt rettssystem. Det at dyr er involvert gjør jo ikke saken bedre – man må bare konstatere at i Norge er de rettsløse.
Jeg kan ikke dy meg for å gjøre en sammenligning med Mattilsynets håndtering av pelsdyrene i bur og kattene i Kattehuset. Mattilsynet reagerte ikke overfor dyremisshandlingen som foregikk hos pelsdyroppdretterne uten medias avsløring, men kom med politieskorte for å drepe katter som hadde det bra, fordi at vi ikke kunne leve opp til en forskrift som allikevel ikke var ment for oss. Mattilsynets håndtering av dyrevern er en skam for Norge.

Sivilombudsmannen har også sendt et brev til Mattilsynet. Dette er kort og kan derfor publiseres. Brevet kan leses i sin helhet nedenfor. Legg merke til slutten!

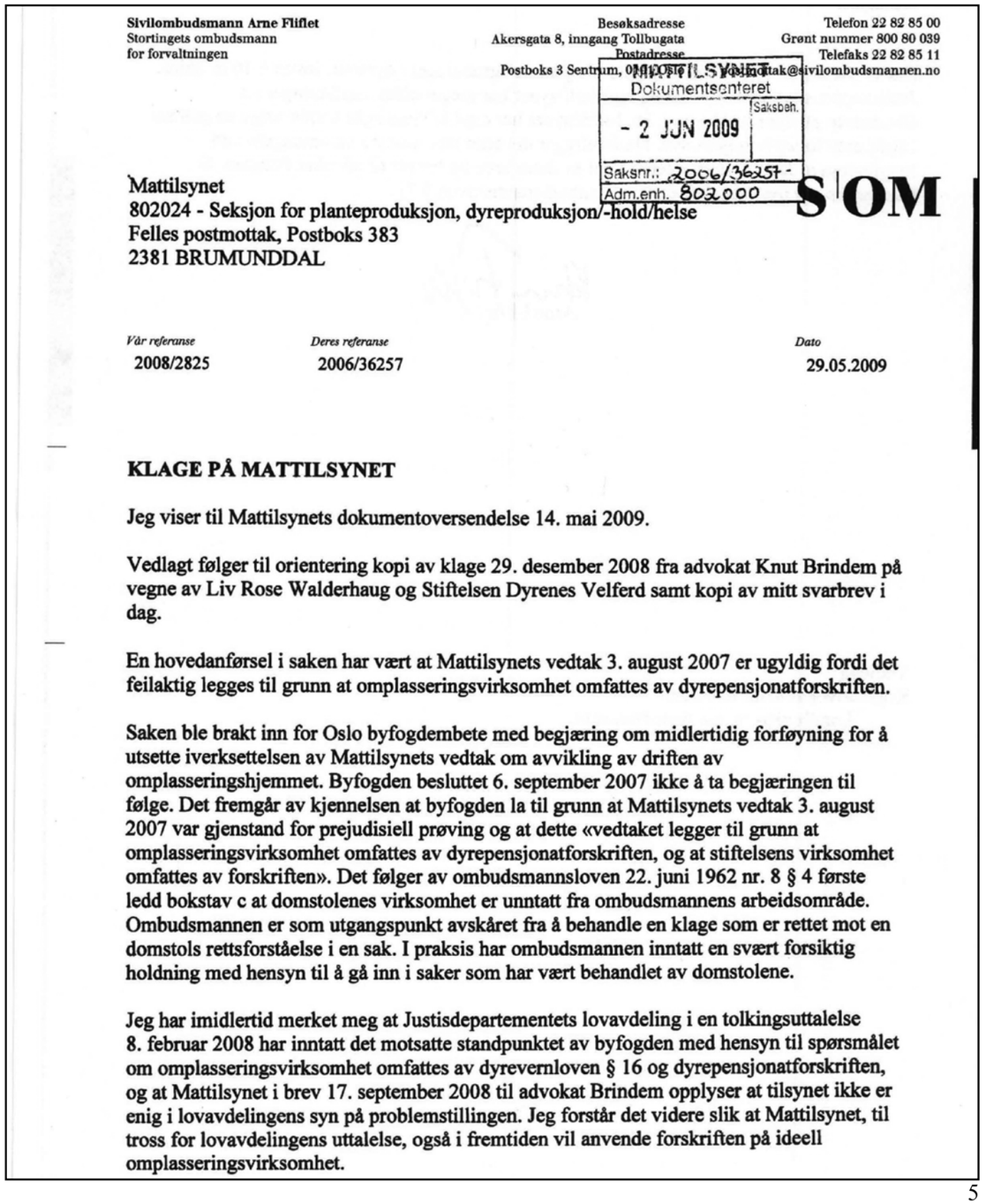

Sivilombudsmann Arne Fliflet
Stortingets ombudsmann
for forvaltningen

Besøksadresse
Akersgata 8, inngang Tollbugata
Postadresse
Postboks 3 Sentrum, 0101 OSLO

Telefon 22 82 85 00
Grønt nummer 800 80 039
Telefaks 22 82 85 11
E-post: postmottak@sivilombudsmannen.no

MOTTATT SVAR
Dokumentsenteret
- 2 JUN 2009
Saksbeh.
Saksnr.: 2006/36257-
Adm.enh. 802000

SOM

Mattilsynet
802024 - Seksjon for planteproduksjon, dyreproduksjon/-hold/helse
Felles postmottak, Postboks 383
2381 BRUMUNDDAL

Vår referanse	*Deres referanse*	*Dato*
2008/2825	2006/36257	29.05.2009

KLAGE PÅ MATTILSYNET

Jeg viser til Mattilsynets dokumentoversendelse 14. mai 2009.

Vedlagt følger til orientering kopi av klage 29. desember 2008 fra advokat Knut Brindem på vegne av Liv Rose Walderhaug og Stiftelsen Dyrenes Velferd samt kopi av mitt svarbrev i dag.

En hovedanførsel i saken har vært at Mattilsynets vedtak 3. august 2007 er ugyldig fordi det feilaktig legges til grunn at omplasseringsvirksomhet omfattes av dyrepensjonatforskriften.

Saken ble brakt inn for Oslo byfogdembete med begjæring om midlertidig forføyning for å utsette iverksettelsen av Mattilsynets vedtak om avvikling av driften av omplasseringshjemmet. Byfogden besluttet 6. september 2007 ikke å ta begjæringen til følge. Det fremgår av kjennelsen at byfogden la til grunn at Mattilsynets vedtak 3. august 2007 var gjenstand for prejudisiell prøving og at dette «vedtaket legger til grunn at omplasseringsvirksomhet omfattes av dyrepensjonatforskriften, og at stiftelsens virksomhet omfattes av forskriften». Det følger av ombudsmannsloven 22. juni 1962 nr. 8 § 4 første ledd bokstav c at domstolenes virksomhet er unntatt fra ombudsmannens arbeidsområde. Ombudsmannen er som utgangspunkt avskåret fra å behandle en klage som er rettet mot en domstols rettsforståelse i en sak. I praksis har ombudsmannen inntatt en svært forsiktig holdning med hensyn til å gå inn i saker som har vært behandlet av domstolene.

Jeg har imidlertid merket meg at Justisdepartementets lovavdeling i en tolkingsuttalelse 8. februar 2008 har inntatt det motsatte standpunktet av byfogden med hensyn til spørsmålet om omplasseringsvirksomhet omfattes av dyrevernloven § 16 og dyrepensjonatforskriften, og at Mattilsynet i brev 17. september 2008 til advokat Brindem opplyser at tilsynet ikke er enig i lovavdelingens syn på problemstillingen. Jeg forstår det videre slik at Mattilsynet, til tross for lovavdelingens uttalelse, også i fremtiden vil anvende forskriften på ideell omplasseringsvirksomhet.

Mattilsynet

Det er uheldig at forskriftens forhold til hjemmelsgrunnlaget i dyrevernloven § 16 er uklar. Justisdepartementets lovavdeling og Mattilsynet har meget ulike oppfatninger om forståelsen av dyrevernloven § 16. Mattilsynet har også tilkjennegitt å ville følge en praksis i strid med lovavdelingens syn. Da foreligger det etter min mening en «mangel» ved lovgivningen. Jeg har derfor sendt kopi av dette brev og brevet til advokat Brindem til Landbruks- og matdepartementet, jf. ombudsmannsloven § 11.

Arne Fliflet

Ettersom vi ikke har de økonomiske midlene som skal til for å føre en rettssak mot Mattilsynet og dets saksbehandlere, så får vi bare finne oss i urettferdigheten som er begått.

Rett etter overgrepet ble vi lovt økonomisk støtte til rettssak fra en av Dyrebeskyttelsen Norges lokalavdelinger, men dette viste seg å være en lovnad i affekt, og ble trukket tilbake.

Hvordan kan du hjelpe oss å hjelpe? Her følger en liste på saker som kan gjøres:

- verve nye medlemmer
- fjernadoptere en katt
- bli fostermor/far
- gi en gave i ny og ne
- knytt deg og oss til Grasrotandelen
- ta oss med i et testamente
- du kan også hjelpe oss med administrative saker, f.eks. fjernadopsjon, utsendelser etc.

Du kan føle trygghet for at midlene går direkte til kattene. Vi som jobber for Dyrenes Velferd jobber uten vederlag.

Krav om et sterkere vern for dyr

I høst har flere dyrevernorganisasjoner samlet seg om et skriv til Regjeringen, hvor de krever at noe må gjøres med dyreverntilsynet som i dag ligger hos Mattilsynet. Dagens ordning hvor Mattilsynet skal ivareta både matsikkerhet og dyrevern er ikke holdbar. Det er heller ikke holdbart at et tilsynsorgan er plassert under Landbruksdepartementet, hvor næringsinteresser ivaretas på bekostning av dyrevelferden. Brevet lyder som følger:

Åpent brev til Regjeringen

Regjeringen
Postboks 8129 Dep
0032 Oslo

Oslo 04.11.09

Dyreverntilsynet må bli bedre - dyrene lider!

Det er behov for å styrke tilsynet med at dyr har det bra. Tilsynet utøves i dag av Mattilsynet. Vi foreslår at Regjeringen nedsetter et utvalg som skal utrede hvilke administrative og økonomiske tiltak som må settes i verk for å effektivisere og forbedre tilsynsarbeidet.

Vi nevner noen eksempler som illustrerer behovet for effektiv innsats: I de senere år har det vært flere dyrevernskandaler – pelsdyrsaken og andre tragedier. Hjemløse katter er et vedvarende og økende problem, hvor Mattilsynets løsning er å avlive kattene i stedet for å støtte de organisasjonene som prøver å hjelpe dyrene. Det er mangelfullt tilsyn med det industrielle husdyrholdet og dyreforsøk.

Matsikkerhet blir i dag prioritert på bekostning av tilsyn med dyrevern. Dette tilsier at dyrevernet blir skilt ut fra Mattilsynet. Det bør opprettes et eget organ for dyrevernspørsmål.

Det er uheldig at tilsynsorganet for dyr ligger under Landbruksdepartementet. Næringsinteresser blir ofte prioritert fremfor dyrevelferd. En organisatorisk plassering som sikrer et uavhengig tilsyn bør utredes.

Det nye organet må tilføres tilstrekkelige økonomiske midler, slik at det kan drives et effektivt tilsyn både sentralt og lokalt.

Vi håper Regjeringen vil etterkomme vår henstilling om nedsettelse av et utvalg som kan utrede hvordan en styrking av tilsynsarbeidet best kan gjennomføres.

Henvendelser vedrørende dette brevet stiles til Kåre Knutsen, Gjallarveien 11, 1412 Sofiemyr.

E-post: vesle-br@online.no.

Byfuglens interessegruppe
Wenche Skolt

Dyrebeskyttelsen Oslo & Omegn
Kristin Hjelle

Dyrevernakademiet
Kåre Knutsen

Foreningen for Hundeomplassering
Marianne Øyen

NOAH – for dyrs rettigheter
Siri Martinsen

Norsk Huskattforening
Bodil Eikeset

Stiftelsen Dyrenes Velferd
Liv Rose-Walderhaug

Utekatter tillates etter langvarig kamp!

I forrige julenummer av vårt blad belyste jeg problematikken katt i borettslag/sameie. Jeg vil gjerne gjengi en liten artikkel fra Huskatten, som viser at det nytter å kjempe. Og ikke bare det – fremgangsmåten som her er fulgt kan virkelig være en oppskrift for andre. Et slikt ansvarlig kattehold er jo nettopp det vi ønsker skal spre seg blant Norges befolkning.

Norsk Huskattforening har fått følgende e-post, datert 29.07.2009, fra Anne Pernille Hveem i Hallagerbakken borettslag, Holmlia ved Oslo:

”Hei Bodil!
I fjor på generalforsamlingen fikk vi jo stoppet styret i borettslagets ønske om å forby utekatter. Styret fikk ny leder og noen nye folk (kattevennlige som jeg hadde valgt inn med omhu, sitter nemlig i valgkomiteen til styret), så styret tok til etterretning at borettslagets beboere ønsket en mer kattevennlig linje og tok initiativ til å kalle inn til en arbeidsgruppe hvor alle som ønsket å bidra fra borettslagets beboere kunne delta.

Gruppen endte opp med å bestå av 3 katteeiere, 3 fra styret og en beboer som ikke hadde katt men ønsket et mer dyrevennlig borettslag. Ingen kattemotstandere meldte seg til gruppen. Det er nok lettere å klage enn å bidra til å finne løsninger. Det var omfattende arbeid som gikk over 2-3 mnd med flere møter og hjemmearbeid. Det ble lange diskusjoner, som gikk ut på å forklare katters behov og vesen, i tillegg til å finne løsninger på de problemer som noen beboere har meldt inn. Jeg brukte mye av materialet jeg hadde fått av deg.

Innstillingen fra gruppen var at utekatter skulle tillates i borettslaget, de skulle merkes, avbildes og registreres, kastreres og steriliseres. Matter ble lagt under husker istedenfor sand og middel mot katt skal brukes i de øvrige sandkasser (nå er det noen som mener at det middelet ikke hjelper, så vi får se). Styret fremmet saken som en egen sak under generalforsamlingen og vi fikk 2/3 flertall som må til for å endre husreglene.

Så det ble en liten seier for katten i borettslaget vårt!”

Sommerhilsen fra Anne Pernille Hveem

La Dyrenes Velferd bli din Grasrotmottaker

Grasrotandelen er en ordning fra Norsk Tipping, hvor du som registrert spiller kan velge en forening som du ønsker å støtte – din Grasrotmottaker.

Du kan altså spille favorittspillene dine – Lotto, Tipping og Joker og samtidig støtte en forening uten at det koster deg noe ekstra.

Ved spill hos Norsk Tipping vil 5% av innsatsen gå direkte til den forening som du ønsker å støtte. Grasrotandelen vil ikke på noen måte gå ut over innsatsen eller premien din – du blir ikke belastet noe for å være grasrotgiver.

Du trenger Norsk Tipping Spillerkort for å knytte deg til Grasrotandelen. Spillerkort får du kjøpt hos kommisjonær eller du kan bestille det på www.norsk-tipping.no. Hos din kommisjonær trenger du å gi følgende opplysninger: **Kategori**: Dyrevern (ligger under Miljø og naturvern), **Navn**: Dyrenes Velferd Stiftelsen, **Sted**: Oslo, så finner din kommisjonær frem til oss.

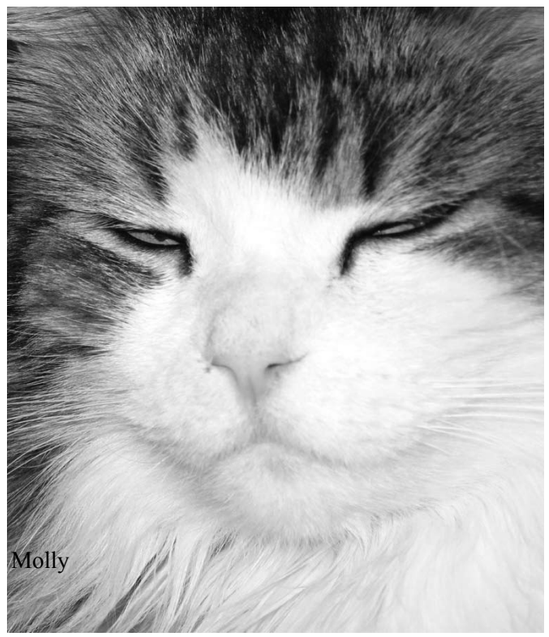
Molly

Musa Lotte

Søndag 30.august kommer en av mine puser, Non Stop, inn til stua med en liten mus i kjeften. Meningen var nok å slippe den på gulvteppet og så leke med den – men musa ville ikke leke! Den smatt i full fart inn under pianoet, redd for livet sitt som den var, og der var den beskyttet for den fæle katten. Alle mine 5 puser observerte pianoet i oen timer, men innså etter hvert at musa nok hadde unnsluppet. Den er sikkert død, tenkte jeg også

Stor var imidlertid min overraskelse da jeg onsdag 2.september finner en tom fløtekartong i søppelposen i kjøkkenbenken der musa hadde gnaget hull på den for å få seg et lite måltid. Musa lever altså – og har klart turen fra pianoet til kjøkkenbenken uten å bli oppdaget av noen av våre 5 katter.

Jeg satte raskt inn en skål med vann, noen kyllingbiter og litt ”gräddost”. Neste morgen var all maten borte. Hurra! Jeg overveiet ikke å jage henne ut til kattemat, siden jeg har stor respekt for alt liv, og til og med åpner vinduet for å slippe en flue ut i stedet for å slå den i hjel.

Strategien var nu at om jeg fikk henne ut så ville pusene raskt finne henne, og vinteren var i anmarsj. Jeg tok en rask avgjørelse om at hun skulle få bo i kjøkkenbenken til over vinteren og så fange henne levende og bringe henne til et trygt sted i Østmarka.

Jeg dro til Zoo-butikken på Tveita og kjøpte spesial musemat til 50 kr posen (1kg) dvs. knuste nøtter og andre godsaker, til henne som vi nu døpte **Lotte**! Hver kveld får hun påfyll av vann og variert mat inkl. salatblader inne i skapet og hun kan fint se ut gjennom dørsprekken på 5 katter som sitter vekselvis på vakt (bilde) og vil ha tak i henne. Sist helg var det advent med 2 små ribbebiter til førjulstemning.

Hun kan trygt si ”Æ-da, Bæ-da” eller ”pip” til kattene for de kan ikke få tak i henne enda de så inderlig godt vet at hun er inne i skapet.

Hun har stort rom å bevege seg på, i og med at hun kan vandre under kjøleskap og oppvaskmaskin, gjennom en dobbel kjøkkenbenk til et varmt rom der varmtvannsberederen er.

Ingen skal fortelle meg at en mus er ”dum” for hun vet hvilken fare som venter henne om hun går ut av skapet og holder seg gladelig på innsiden. Der har hun seng, do og et lite matlager!

Nu har hun bodd i skapet i 3 måneder og til Jul skal vi spille ”Musevisa” for henne!

Gode forslag til hvorledes vi skal fange henne levende ved påsketider, uten å skade henne, mottas med takk til odd.narve@online.no. Evt. andre kommentarer mottas også med glede.

Desember 2009
Odd Narve Johansen

ID-merking av katter

I vårt sommerblad hadde våre medlemmer anledning til å sende appellen ”Hjemløse katter – øynene som ser” til våre politikere i Næringskomitèen. Appellen dreide seg om behovet for id-merking av alle katter og hunder i hele landet.
Den 1.9.09 sendte Mattilsynet på vegne av Landbruks- og matdepartementet ut på høring et forslag til forskrift om merking av katt. Dette lyder som følger:

Forskrift xxx om merking av katt
Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet xxx 2009 med hjemmel i lov 19. juni 2009 nr 97 om dyrevelferd § 10, § 34 og § 36.

§ 1. Formål

Formålet med forskriften er å fremme god velferd og respekt for katter.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder mikrochipmerking av katt og registrering av opplysninger om eier i et register.

Forskriften gjelder ikke for katter som er øremerket med tatovering og hvor opplysninger om eier er registret i et register når denne forskrift trer i kraft.

§ 3. Merking

Eiere skal merke katten sin med en mikrochip som oppfyller ISO-standard 11784 eller vedlegg A til ISO-standard 11785.

Mikrochipen skal injiseres under huden på katten, og inneholde et nummer som identifiserer hvem som er kattens eier.

Merkingen skal skje innen katten er 7 måneder gammel.

§ 4. Registrering

Kattens identifikasjonsnummer sammen med eiers navn, adresse og personnummer skal registres i et register.

Når en merket katt overdras, flyttes eller dør, skal eier opplyse om dette til registeret.

Opplysninger i registeret slettes etter 20 år fra første registrering.

Enhver som kjenner en katts identifikasjonsnummer, kan få tilgang til opplysninger om registrert eier.

Register med personopplysninger om eier av katt drives av eller på vegne av Mattilsynet.

§ 5. Tilsyn og vedtak

Mattilsynet fører tilsyn og kan fatte nødvendige enkeltvedtak for å oppnå etterlevelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften.

Mattilsynet kan avlive umerkede katter eller omplassere dem uten at det ytes vederlag til personer som påberoper seg eiendomsrett til dyret.

§ 7 Overtredelsesgebyr

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne loven, kan ilegges et overtredelsesgebyr av Mattilsynet på kroner 1500,-.

Vedtak om overtredelsesgebyr er tvangsgrunnlag for utlegg.

§ 8 Tvangsmulkt

Mattilsynet kan ilegge tvangsmulkt i form av engangsmulkt eller løpende dagmulkt til den som unnlater å etterkomme et enkeltvedtak innen fastsatt frist.

Vedtak om tvangsmulkt er tvangsgrunnlag for utlegg. Tilsynsmyndigheten kan frafalle påløpt tvangsmulkt.

§ 9 Straff

Overtredelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av forskriften er straffbart i henhold til dyrevelferdsloven § 37.

§ 9. Dispensasjon

Mattilsynet kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelser i denne forskriften og sette vilkår for dispensasjonen, forutsatt at det ikke vil stride mot Norges internasjonale forpliktelser, herunder EØS-avtalen.

§ 10. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2010.

Fristen for høringssvar var satt til 1.12.09.

Vi blir sterkt minnet om Mattilsynets negative holdninger til dyr i forslaget til § 5. Selvfølgelig må alle dyrevenner reagere sterkt på dette: ”Mattilsynet kan avlive umerkede katter ...”. Forslaget er helt uakseptabelt. Mattilsynet kan ikke få fullmakt til å avlive umerkede katter. For øvrig står dette forslag i skarp kontrast til den foreslåtte paragraf 1 – ”fremme god velferd og respekt for katter”? Vi tror at reaksjonene blir så sterke at paragrafen må omformuleres.

Lederen i Norsk Huskattforening, Bodil Eikeset, gikk sterkt ut i VG den 29. oktober og fordømte tekstforslaget i nevnte paragraf.

Den viktigste og kanskje vanskeligste oppgaven for Mattilsynet ved innføringen av forskriften vil bli å informere publikum. Dette er ressurskrevende og krever også kompetanse innenfor kommunikasjon. Hvis ikke publikum oppfatter budskapet og følger opp så vil ikke tallet på hjemløse katter gå ned.
Så får vi håpe at § 9 Dispensasjon ikke vil bli brukt – som vi påpekte i vår appell – dette må gjelde hele landet.

Pressen og Lille Pus

I månedsskiftet september/oktober tok en journalist initiativet til en heftig debatt om huskatten. Antageligvis var det forslaget til forskrift for id-merking av katter som Mattilsynet hadde sendt ut på høring, som var den utløsende faktor. Det startet med overskriften ”Pus tar knekken på lokal natur”, hvor Norsk Zoologisk Forening og Ornitologisk forening kom med flere useriøse utspill.

Ved en liten sjekk av hva den zoologiske foreningen driver med, kan man i formålsparagrafen lese:
2.1. – verne om naturen, og i særdeleshet om dyrelivet og dets livsgrunnlag.
2.2. – være bindeledd mellom landets zoologi-interesserte.
2.3. – fremme interessen for og å bedre kjennskapet til dyrelivet og artenes livsmiljø.
2.4. – stimulere til ulike zoologiske undersøkelser og aktiviteter.
2.5. – fremme zoologisk forskning og undervisning**.**

Foreningen må unnskylde at jeg rister på hodet når jeg ser uttalelsene i Aftenposten om huskattens store negative innvirkning på lokal økologi, samtidig som man innrømmer at ”Vi vet ikke hvor mange katter som finnes eller eksakt hvilken skade de gjør. Det vi vet, er at de ikke naturlig tilhører norsk fauna.” En forening som sier at den vil fremme interessen for og å bedre kjennskapet til dyrelivet og artenes livsmiljø og samtidig går ut i avisen med at de helst vil utrydde huskatten, den kan man ikke ta seriøst.

At huskatten ikke naturlig tilhører norsk fauna er vel også en påstand som kan sees fra mange vinkler. Jeg har lest at vår huskatt opprinnelig stammer fra katter i Egypt, og at avkom har spredt seg ut i den vide verden ved hjelp av menneskene. Så vidt jeg vet hadde vikingene huskatter – rasen Europé sies å være den gamle vikingekatten. Og hva med ulven – den må da naturlig høre til i norsk fauna, men den ønskes også utryddet, allikevel. Det er ikke lett å være dyr og legges for hat av forskjellige grupperinger.

Bedre er det ikke med faktakunnskapen hos Norsk ornitologisk forening. Organisasjonssekretær Morten Ree uttaler: ”Et anslag er at det er over 500 000 katter i Norge. Om disse dreper ti småfugl hvert år, så forsvinner det fem millioner fugl fra norsk natur årlig. Det er skremmende”.

Dette er ikke statistikk, men løgn og forbannet dikt. Hvor har Norsk ornitologisk forening sine erfaringer fra? Jeg har levd sammen med katter i nesten hele mitt liv, og av alle de katter som jeg har og har hatt, er det kun noen få individer som er spesielt ivrige jegere. Bildet er meget nyansert. En kastrert hannkatt sies å være opptatt av jakt i stedet for jenter, men min erfaring er at de har et meget avslappet forhold til jakt. En kattemor jakter for å mate sine unger – ja hvis moren ikke har mennesker som forsyner henne med maten. Jeg kan opplyse at i min have har jeg både småfugler og katter. Det gjelder å legge forholdene til rette for begge arter.

Jeg skulle gjerne se statistikken over hvor mange småfugl som tas av rovfugl og hvilke drastiske tiltak den ornitologiske foreningen ville foreslå mot dem. Men da spiller sikkert ikke livet til en småfugl så stor rolle – rovfuglen skal jo ha mat.

I dagene som fulgte kom ”Norge har et katteproblem” hvor veterinær og professor Jon M Arnemo kastet ved på ilden. Arnemo har doktorgrad i medikamentell immobilisering («bedøvelse») av dyr og driver med viltforskning. Han uttaler at ”det finnes studier fra en rekke land som viser at huskatten i Norge representerer et større problem enn de fleste tror”. Men i neste uttalelse mener han at myndighetene må ta initiativ til forskning på katter. Hvor er seriøsiteten? Hvorfor prøver noen å skape hets mot en dyreart? Heldigvis fikk også Bodil Eikeset i Norsk Huskattforening komme til ordet i samme artikkel. Hun påpekte bl.a. at forslagene om båndtvang og bjelle var et klart brudd på Dyrevernloven. Hun understreket også at det er ansvarsløse eiere som er problemet.

Så fikk endelig noen dyrevernorganisasjoner, Kattens Vern og NOAH, også komme til tals i artikkelen ”Vil straffe uansvarlige katteeiere”. De belyste hele problematikken med hjemløse katter og fremstilte krav om at alle katter måtte merkes og steriliseres, bortsett fra de som skal brukes i avl.

Det er greit at det blir debatt – men fokus må rettes mot problemets kjerne og hvordan man skal løse dette – nemlig hjemløse katter. Mattilsynets initiativ med id-merking er et første skritt i riktig retning. Men en holdningsendring overfor katten må til før ting blir bedre. Da nytter det ikke å prøve å få til en hets mot katter, hvor avliving, båndtvang og andre uetiske metoder forelås. Skulle katten være et av de dyrene hvor dyrevernloven ikke gjelder lenger – skal den ikke få leve ut sine naturlig instinkter?

Pressen har et stort ansvar for vinklingen av sine reportasjer og Ole Magnus Rapps artikler er vel ikke det

verste vi har sett. Det var mange parter som fikk komme til tals og det ble virkelig debatt. Men utspillene til Norsk Zoologisk Forening og Ornitologisk forening var skremmende useriøse og kunne i seg selv være farlige for en skapning som allerede har en lav status i store deler av befolkningen.
Pressen har stor makt og redaksjonene altfor lite fokus på etikk. Journalistene har som regel altfor lite kunnskap om saksområdene de skal dekke og altfor lite tid til å gå i dybden. For avisen som helhet kommer så kravet om å tjene penger. Hva er det som får folk til å kjøpe avisen, jo sensasjoner i en eller annen form. Alt dette tatt i betraktning blir pressen mer til skade enn til gagn for den som berøres.

Forbudt å ha dyr løse i bilen

Huskatten har i sitt siste nummer tatt opp problematikken med løse dyr i bil. Vi skal nøye oss med å gjengi det som angår katter.

Paragraf 3 i Veitrafikkloven fastslår: ”Enhver skal ferdes hensynsfullt og være aktpågivende og varsom så det ikke kan oppstå fare eller voldes skade og slik at annen trafikk ikke unødig blir hindret eller forstyrret”.

Ordner man seg slik at man får katten i hodet, så har man forsømt aktsomhetsplikten. Det vil i så fall være snakk om bøter, sier stabssjef Runar Karlsen i Utrykningspolitiet (UP).
Og kan man anta at det kan være årsaken til en kollisjon med eksempelvis kjøretøy i motgående kjøreretning, vil det bety betydelige straffereaksjoner. Stabssjefen er ikke overbevist om at alle er klar over konsekvensene av å kjøre med dyrene løse i bilen. Jeg vil tro at det varierer ganske betydelig mellom den enkelte. Vi kommer til å minne om disse sidene ved sjåføransvaret til våre mannskaper. Vi skal ha et ekstra godt øye med de firbente og om de er godt nok sikret. Det skal vi love.

Markedet er fullt av godkjente bur for transport av dyr. Det viktigste er at buret er stabilt. Det må kunne festes med bilbelte hvis det er et lite bur, og bak i bilen hvis det er et stort et. Det finnes også bur som er tilpassede til biltypen.

En annen åpenbar fordel med å plassere dyret i bur er at når katter er veldig redde kan de ofte finne på å late urinen. Da får man det i buret i stedet for i bilen. Det finnes en egen forskrift for transport av dyr i næringsøyemed, men lovverket sier lite konkret om frakt av private husdyr. Det betyr ikke at man slipper unna om man blir stoppet av politiet og dyret har fritt spillerom i kjørekupeen.

Vi vil legge til en annen viktig faktor for hvorfor katten skal være i bur ved transport. Hvis katten finner på å smette ut av bilen hvis man gjør et kort opphold for eksempel på en bensinstasjon eller en kiosk så vil man ikke klare å få den tilbake. Den vil bli så forvirret av sine nye omgivelser så det første den tenker på er å gjemme seg vekk. Det er det mange som bittert har fått erfare.

Har du husket å betale ditt støttemedlemskap i Dyrenes Velferd?

I år har vi ikke julelotteriet med bladet - resultatet var nedslående i fjor. Men du har alltid en mulighet til å sende oss en gave.

Vi har også lagt ved et vedlegg med oppfordring om å støtte oss via Grasrotandelen. Gi dette til noen som du vet spiller i Norsk Tipping - det vil være til stor hjelp.

Det finnes ingen statsstøtte for å drive med dyrevern. Alle bidrag store og små - er derfor av avgjørende betydning for vårt arbeide.

Støtt dyrevern i praksis! Støtt Dyrenes Velferd!

En fôrverts notater

Det er ikke så ofte at fôrverter forsyner oss med dagboksnotater, og derfor synes vi at det kan være både lærerikt og artig å publisere dem. De viser hvordan en sky liten katt har det den første tiden når den kommer i hus, og de viser også at man må jobbe med nykomlingen på en balansert måte.

I begynnelsen av november ble vi kontaktet av en mann som kunne fortelle at siden i sommer hadde de hatt besøk av en hjemløs kattunge i lagerbygningen. De hadde gitt den mat, men nå hadde den begynt å utløse alarmen nattestid og at noe måtte gjøres. Det ble for dyrt å la sikkerhetsfolkene rykke ut så ofte. Kunne vi hjelpe ham, hvis ikke måtte katten avlives?

Vi instruerte ham hvordan han skulle fange katten, og i mellomtiden ble vi, som ved et mirakel, kontaktet av et menneske som ønsket å bli fôrvert. Alt lå til rette for å hjelpe den unge ”forbryteren”. Nedenfor følger hennes notater dag for dag:

Notater om sky kattunge hentet fra Dyrenes Velferd

Dag 1
Liten pus kom til Sandmoveien torsdag 12.11. Der var barnerommet klart med mat, kasse, bur til å sove i, mulighet til å se ut og noen leker. Ut på kvelden hadde pus spist, vært på do og lekt med ball.

Dag 2
Fredag 13.11 ligger inne i hjørnet under gardinen, men flytter seg til buret mens jeg er der. Jeg prater litt, serverer mat og går. I kveld kom pus ut av buret og lot seg klappe. La seg på gulvet og rullet rundt og viste maven. Gikk inn i buret igjen og jeg kan stikke handa inn og klappe uten reaksjon.

Dag 3
Fikk frokost og jeg fikk lov å klappe på en armlengdes avstand. Skvetter for alt så alle bevegelser jeg gjør må være rolige. Har nå satt opp døra til barneværelset så får vi se hva som skjer.

Dag 4
Tok en tur i 2.etg. men krøp under sofaen og ble der. Kom frem ut på dagen og lå lite på gulvteppet, før det bar ned til buret og tryggheten.

Dag 5
Pus har fått gå fritt i huset, men liker seg best under sofaen. Bjørn var innom og fikk lov til å løfte på pus og holde den på armen i 2 minutter, da var det slutt. Det ble full fart tilbake til buret.

Dag 6
Pus er på barneværelset hele dagen. Når jeg kommer hjem får den gå fritt. I dag fikk jeg løfte på pus og klappe. Freser ikke, biter ikke – er bare redd. Spiser dårlig. I kveld kunne jeg komme inn til pus uten noen reaksjon. Kunne gå bort å klappe uten at den løp vekk, så dette går fremover. Har spist våtmat.

Dag 9
I dag tok jeg pusen og la ham på fanget. Han la seg til rette og lot seg kose med og begynte å male, men alle lyder av nabo, biler, TV osv er fremdeles skremmende. Lå på sofaen og koste med meg hele kvelden. Er redd for å bli båret og redd for å gå over gulvet.

Dag 10
I dag får jeg lov til å ta opp pusen, bære ham rundt og ta ham på fanget. Han har også vandret rundt og sett seg om. Vært i vinduet og pratet til skjærene. Ting går fremover.

Randi

Bønnhørt

En sann historie fortalt av Dwight Nelson om pastoren i hans menighet.

Pastoren hadde en kattunge som klatret opp i et lite tre i haven og siden ikke turde å komme ned. Pastoren lokket og tilbød varm melk og andre goder. Til ingen nytte – kattungen ville ikke komme ned. Treet var ikke kraftig nok til å klatre i, så pastoren fant ut at han i stedet kunne binde et tau fra treet til sin bil for siden å kjøre forsiktig frem slik at treet ville bøye seg ned så at han kunne få tak i kattungen. Sagt og gjort. Han gikk meget forsiktig til veie og sjekket hele tiden i bakkspeilet hvordan det gikk. Bare en liten bit til, og litt til, og så … Pang, der brast tauet og kattungen for av gårde i et luftig svev og ut av syne.

Pastoren var forferdet. Han tok bena fatt og begynte letingen etter kattungen i naboområdet og spurte alle han kom i kontakt med om de hadde sett en liten kattunge. Men nei, ingen hadde sett en bortkommen kattunge. Da bad han til sin Gud: ”Herre, jeg overlater denne kattungen i dine hender”, og vendte tilbake til sine prestesysler igjen.

Noen dager senere stod han i matbutikken og der var også en kvinne fra menigheten. Han visste fra før av at hun var en stor kattehater, men nå så han til sin forbauselse at hun hadde handlet kattemat. Han kunne ikke dy seg, men måtte spørre henne ”I all verden, er det mulig, har du skaffet deg katt?”

”Du vil ikke tro hva jeg har opplevd”, svarte kvinnen. Så fortalte hun hvordan hennes lille datter hadde mast og mast på henne om å få en katt, men at hun iherdig hadde nektet. Så for noen dager siden hadde den lille datteren begynt å mase igjen og da hadde hun gitt henne svaret at ”Hvis Gud gir deg en liten katt så skal du få beholde den!”

Hun fortalte videre: ”Jeg så min lille datter gå ut i haven, gå ned på kne og be til Gud om en katt. Og tro det eller ei, men jeg så med mine egne øyne hvordan en kattunge kom flygende ut ur det blå, med utsperrede poter og landet rett foran henne.”

Man skal aldri undervurdere Guds kraft – hvis man ikke blir bønnhørt kan det bero på at det er en annens bønn som blir besvart i stedet – tenkte pastoren.

Natur

Katten sitter i ubevegelig ro
med ørkenfarvet pels og grusomme
stjerneøyne.
Misunnelsesverdig ett med seg selv
ser den tvers gjennom mitt liv
som om den var stjernebildet Lynx.
Klapper jeg den *med* hårene maler den,
det irriterende er at den likevel vet noe
om meg
som jeg selv ikke vil være ved.

Harald Sverdrup

Leo

Molly
Godt Nytt År